

יש מקומות שאתה עובר בהם מביט לצדדים וממשיך הלאה.

יש אנשים שאתה פוגש בהם מחייך קלות וממשיך הלאה.

אבל יש, לא הרבה כמובן,

כמה מיוחדים אי שם

מקומות שאתה עובר בהם ונשאר.

כי טוב לך וחם.

וקשה להמשיך הלאה

ויש אנשים שאתה פוגש בהם ונקשר ואוהב

וכשאתה ממשיך הלאה

הם נשארים אצלך עמוק בלב.

זה למעשה תמצית הדברים.

חלפו למעלה מתשע שנים.

בתקופה כזו ממש נקשרים.

הם חלפו מהר מאוד בשל העבודה האינטנסיבית,

אך השאירו חותם.

חותם של קשר מיוחד שנרקם ביני לבינכם

כל אחד בפני עצמו וביחד ולחוד כמו שאומרים בשפתנו.

וכאמור גם שהולכים, נשארים בלב האנשים, הזיכרונות הטובים, הצחוקים, האחוזה, הבישולים, התבשילים המרקמים, העוגות

שאריות של החגים, של החיים ימי הולדת שמחות הילדים גדלו, בריתות בר מצוות חתונות

ובקיצור כמעט כל יום סיבה למסיבה.

ומאז המינוי לסגנית נשיא שהעמיק את הקשר עם כל העובדים בבית המשפט המופלא הזה,

עם כל היחידות.

וזכיתי לראות מה זו עבודה עם הלב והנשמה ולא רק במדור משפחה שהכי קרוב ללב, גם בפלילי באזרחי בנוער בתעבורה עליהם השלום, ומכל צד עובדים כאיש אחד יומם וליל במלחמה כבשלו, ,

במבצע בטילים בפצמרים וכאילו התותחים לא רועמים, במזכירות קריית גת העסקים כרגיל ולמעלה מזה, וכולם עומלים לתת שרות כמו שאביגיל אוהבת לקבל.

את בחורינו המצוינים והמאבטחות והמצוינות ראיתי בעבודה מלאי דרך ארץ ועל כולם, איילת מנצחת במרץ.

והמסיבות ועל האש, מה עוד אפשר לבקש.

לא אשכח את שרה הפרויקטורית שנעזרתי בה רבות לכל הטבלות והתורנויות. לידה צריך להיזהר עד שאתה זז היא כבר שברה קיר אחר.

אביבה סיגלית יהודית לירז לילך שהם עמודי התווך, מי ישוו להן ואני אומרת באחריות מלאה. אין עוד כאלו בכל הממלכה, את בית המשפט הן צובעות בצבע מיוחד של אכפתיות ומקצועיות.

והופכות אותו לבית, עם שלוש ארוחות מסודרות.

וגילה היקרה שלי שאני שלמדנו להסתדר ומכל זה צמחה אהבה גדולה וגם גילה כבר הסכימה להישאר ושהייתי אומרת לצדדים בשלוש וחצי, צריך לסיים עוד מעט לא תהיה קלדנית והיא הייתה כותבת לי על דף... אבל אני יכולה להישאר,, וכתבתי לה חזרה,, גילה תסתמי.

ומלכה וקלי במזנון והעובדות היקרות שעושות ימים כלילות לדאוג שהכל יבריק ויהיה נקי וקוסטה שכל דבר היה אפשרי ואין בלקסיקון לא ואולי ותמיד מצא פתרון הנדסי גם לגודלי הכמעט ננסי ובמה מיוחדת הוא בנה שבאולם, אגיע עם הרגלים לרצפה.

והעוזרות המשפטיות, דורית אורלי רעות ציפי... אלכס הלכה איתי שתמיד גיבו ועזרו אם העוזמ"ש שלי לא הייתה תמיד מילה עצה, ותחושה שאתה לא לבד ותמיד יש מישהי שתעזור מכל הלב ובאור גדול. ולא בכדי כולם רוצים להיות בקריית גת ולפעמים המקום צר מלהכיל אבל כמו בבית, פשוט מסתדרים.

מרים שהיית לי אם ואחות ומהיום הראשון אמרת שאני מתאימה לבית המשפט בשל מידותי ורק אחר כך הבנתי שאת מתכוונת לגובה ומשקל. הזדמנות מצויינת לומר תודה על הכל.

ורחל היקרה שבאישיותה המיוחדת משרה רוגע ושמחה ומעל הכל שירותיות ומקצועיות.

ואיך אשכח את הישיבות עם מנהלות המדורים והצחוקים בד בבד עם קידום התהליכים והדברים. ודוד שידו בכל ועושה מלאכתו בשמחה באופניים ברגל והכי חשוב מכל הלב ואותו תמיד הייתי שואלת מה אתה מביא דואר, את הצק מהלוטו גם הבאת? והוא מחייך והולך.

והמתנדבים שכבר נפרדנו בהרצאה במילות תודה והערכה לעושים במלאכה שכה עוזרים להנגיש את השרות ובית המשפט למי שזקוקים.

ואחרונות חביבות, חברותי במדור המשפחה שיחד היינו לצוות מנצח שעבד באופן מושלם והיינו ליחידה אחת.

והמדור שהוקם בלי שהיה שם קודם וצמח ופרח והיה למגדלור.

ואי אפשר לתאר מי ומה, אלו מירי ואביגיל, קטנות אבל עם הכתפיים הכי רחבות בעולם לא נשכח את אסתר שהשתלבה ואורה ויסמין שהיו ותקצר היריעה להביע את התודה והערכה והאכפתיות והידיעה שתמיד תמיד יש על מי לסמוך. הסוד שלנו של שיטת הניהול "כמצופה" ו"אם לא תשאלי איך תדעי".

זכיתי שהיתן.

נערה הייתי.... ולא זקנתי, וכזאת עוד לא ראיתי. כזה בית משפט שבו השלם גדול בכל כך הרבה מסך חלקיו וכפי שכבר אמרתי תזמורת שמפיקה צלילים נפלאים והרמונים.

ואיך אמרנו בהתחלה,.... ויש אנשים שאתה פוגש בהם ונקשר ואוהב

וכשאתה ממשיך הלאה

הם נשארים אצלך עמוק בלב.

תודה.